

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

33

IN NEDERLAND 60 Cts

LEES OP BLZ. 2:

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE BOEMERANG

DOOR D. ATTANASIO

Akkoord, schijnheiligheid is een groot gebrek maar...
het is niet altijd voorzichtig de naakte waarheid te zeggen!

DE BOEMERANG

Señor Batland ? Ja, zeker ! Dat is de vrijgevigste klient van heel het hotel !

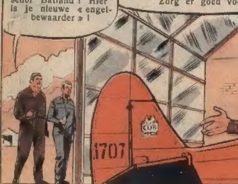
Wel, zo waar ik Juanito Gomez heet, dit is een belediging die ik hem zal betaald zetten !

Enkele jaren later... Nat Batland, inspekteur bij een belangrijke mijnmaatschappij, beschikt over een toeristenvliegtuig van het Piper Cub model, dat hij gebruikt om zijn inspektietochten te maken. Dit toestel heeft als thuishaven het vliegveld van Tallapalm, waar het ook wordt onderhouden.

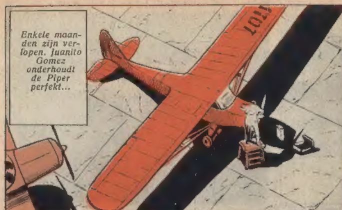

Een duivels tuig wordt door Juanito in elkaar gestoken : een lading dynamiet aangebracht onder de benzinetank van het vliegtuig. De elektrische ontsteking van de springstof zal gebeuren door de batterij, en de benzinestandmeter wordt daarbij als contacteur gebruikt. Door het verbruik zal de wijzernaald een draad raken, die onder de benzinestandwijzer is aangebracht en kontakt geven. *

De Piper vliegt eerst boven een eindeloze vlakte...
Kijk, Nat ! Een troep wilde stieren !
Dat is geen fijn wild !

Daarna vliegen ze boven een woud...

De benzine vermindert Plotseling...
Melville, kijk daar eens ! In die open plek...
Ja, het is een troep muskuszwijnen !

Batland landt voorzichtig...
Ik zal het toestel neerzetten in de andere hoek van de open plek.

Enkele ogenblikken later...
Melville ! Help mij het toestel in de andere richting draaien, daarmee staat het klaar voor de start.

Ziezo, dat is in orde ! Heb je reeds jacht op muskuszwijnen gemaakt ?
Nog nooit ! Maar dat zijn maar vulgaire everzwijnen !

Dat is echter niet waar. Het muskuszwijn of het Amerikaans everzwijn is véél gevaarlijker dan zijn Europese broeder. Batland slaagt er in twee stuks te doden.
Zijn vriend volgt weldra zijn voorbeeld...
maar plotseling komt een hele bende muskuszwijnen aangestormd, opgeschrikt door de dood van vier leden van hun troep...

By Jove ! Wij worden hier onder de voet gelopen !
Snel ! Naar het vliegtuig ! Het lawaai van de motor zal hen misschien op de vlucht doen slaan !

Enkele ogenblikken later ronkt de motor en de naald van de benzinestandmeter nadert het kontakt...
Wij kunnen niet meer starten, want ze versperren ons de baan ! Naar het woud !

Zonder het gas af te snijden, verlaten de twee mannen het vliegtuig en lopen naar de bomen, want de grond davert reeds onder de hoeven van de muskuszwijnen.

Plotseling...

De bom van Juanito Gomez heeft haar uitwerking bereikt. De overlevende muskuszwijnen maken rechtsomkeer !...

De twee mannen hebben het er heelhuids van af gebracht.
Wel, verdorie ! Snap jij daar iets van ?...
Helemaal niet ! En deze onvoorziene ontploffing heeft ons het leven gered !

In ieder geval, ik wist niet dat een benzineontploffing zó geweldig kon zijn !
Benzine ?... Dat was geen benzine, maar een bom !

Een bom ?... Hoe zou die daar gekomen zijn ?
Ja, dat kan ik je niet vertellen, mijn beste vriend ! Ik vraag mij alleen maar af hoe wij hier weggeraken !

Batland en Melville hebben een houtvuur aangelegd waarvan de rook op verre afstand zichtbaar is. Enkele uren later...
Herman ! Een rookpluim ! Gaan wij even kijken ?...

Een tweemotorig vliegtuig van het Mexicaans leger heeft hen ontdekt.
Ze werpen iets uit !

Het is een boodschap. « Blijf waar jullie zijn, een helikopter zal jullie zo spoedig mogelijk komen oppikken ».

Diezelfde dag nog daalt een Sikorsky neer op de open plek in het woud.

De piloot is een gewezen geniesoldaat, en hij doet in het puin van de Piper Cub een interessante ontdekking...
Kijk, dat is een benzinestandmeter. Er werd een kontakt aan gesoldeerd. Het was dus wel een bom !
Alleen een man die ongestoord aan het vliegtuig kon werken, heeft dat kunnen klaar spelen...

De konklusie is eenvoudig...
Dat kan alleen mijn mechanieker zijn ! Maar waarom zou hij dat gedaan hebben ?
Juares zal zich in verbinding stellen met de politie van Taltapalm !

Juanito Gomez, die zich onstrafbaar waande, wordt plotseling verrast.

Hij weigert op de hem gestelde vragen te antwoorden, maar wordt dan geconfronteerd met Batland...
Wel ja, ik heb het gedaan. Zes jaar geleden heb je mij belachelijk gemaakt in volle straat, omdat ik een neger had afgeransend. Ik heb toen gezworen je dat betaald te zetten !

Ik herinner het mij ! Het was een zwarte knaap die ik tegen je heb moeten beschermen ! Zijn zwarte huid was evenveel waard als een blanke !...

De wraaklust is een gevaarlijk wapen. Wraakzucht werkt echter als een boemerang : je hebt je doel gemist, en wordt er dan zelf het slachtoffer van !
EINDE

ONDER ONS VERMA

HEMELVAART

TE midden van de mooiste maand van het jaar, in het hartje van de zomer, zullen wij bloemen plukken voor Onze Lieve Vrouw.

Alhoewel wij met vakantie zijn aan zee, mogen wij Onze Lieve Vrouw Hemelvaart niet onopgemerkt laten voorbij gaan, en zullen we met bloemen onze gevoelens uitdrukken voor de Moeder der mensheid.

In de verte klepelt een klokje. In een kapel stijgt het gezang van een kinderkoor ten hemel, en de zilveren kinderstemmetjes weerklinken in de duinen en de heide.

Wij blijven staan, en houden op met spelen of met lezen, want de stem uit de kapel is een hemelse roep, en spontaan welt uit ons hart een vroom gebed.

Op dit hoogtepunt van de zomer, op Mariahemelvaart, beleven wij een van de schoonste dagen van het jaar.

Kuifje

De Postbode wordt verwacht

Walter *Scheers, Wouwerstraat, 36, Hemiksem*, zoekt een korrespondent van 13 à 16 jaar, liefst uit Duitsland. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Duits of Frans. Zijn hobby is postzegels verzamelen.

DE postbode wordt ook verwacht door *Willy Gerson, Hendrik Luytenstraat, 29, Sittard (Nederland)*, die graag postzegels zou wille ruilen met een Belgische lezer van 15 à 16 jaar.

Henk *Visscher, Ambonstraat, 2?, Meppel (Holland)*, wil graag corresponderen met iemand die lucifersdoosjes verzamelt. Men schrijve in het Nederlands.

KOM MET ONS MEESPELEN AAN ZEE

VAN het begin van de maand juli tot het einde van deze maand, organiseert « Kuifje » een grote rondreis aan de kust.

Laat je 's morgens inschrijven voor de spelen en wedstrijden, zodra de Kuifje's ploeg zich in je badstad bevindt.

HOE KUN JE DEELNEMEN AAN DE KUIFJE'S SPELEN ?

Laat je inschrijven op de Kuifje's stand, die zich op de dijk zal bevinden. Bezorg daar aan een van onze afgevaardigden de deelnemingsbon voor de spelen die je in « Kuifje » kan uitknippen, evenals de kartonnen verpakking van om het even welke Franco-Suisse-kaas.

SENSATIONELE PRIJZEN !

Prijzen voor een waarde van meer dan 150.000 frank.

Iedere dag een Helva uurwerk !

De eindoverwinnaar van onze prijsvraag « De Beste Kuifje's Lezer », wint een N.S.U. Prima-scooter !

Fietsen, fotoapparaten, albums, abonnementen, portefeuilles, chromo's, enz., enz...

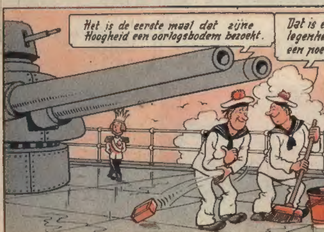
DE BADSTEDEN BEZOCHT DOOR DE KUIFJE'S PLOEG :

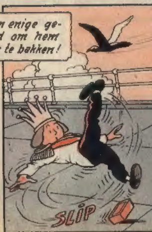
Vrijdag 17-8	:	WENDUINE
Zaterdag 18	:	WENDUINE
Maandag 20	:	DE PANNE
Dinsdage 21	:	DE PANNE
Vrijdag 24	:	KOKSIJDE
Zaterdag 25	:	KOKSIJDE

MEDEWERKING

Al deze spelen en wedstrijden, georganiseerd door de Kuifje's ploeg, worden verwezenlijkt dankzij de medewerking van de firma's « Gevaert », « Huret » en « Franco-Suisse ».

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

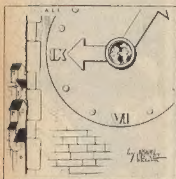

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

Hoe laat zou het nu zijn ?

Vertrouwen voor alles

EEN meid zei haar werkgever dat ze haar betrekking opgaf, omdat hij haar niet vertrouwde.

— Je niet vertrouwen, zei de man, ik heb je nochtans de sleutels van mijn bureel en van de juwelenkist van mijn vrouw gegeven.

— Dat weet ik, mijnheer, antwoordde de meid, maar geen enkele sleutel past !

Amerikaanse humor

EEN miljonnair geeft aan een taxichauffeur een fooi van 50 dollar (ongeveer 250 F.). De chauffeur moppert en zegt hierop :

— Van uw dochter krijg ik altijd een fooi van 100 dollar!

— Dat kan ik best geloven, vriend, want haar vader is rijk ! antwoordde de Amerikaan flegmatiek.

Antoine Ronse, Gent.

De limonade

Jantje verveelt zijn ouders iedere avond door van uit zijn bedje om een glaasje limonade te vragen. Op de duur wordt papa nijdig en hij zegt :

— Als je niet zwijgt, Jantje, dan kom ik eens naar boven met een rietje !

Op deze strafaankondiging volgt een doodse stilte, maar dan weerklinkt weer een benepen stemmetje :

— Papa, als je dan toch boven komt met een rietje; breng mij dan eens een glaasje limonade mee !

P.-K. Kuipers, Gorichem.

Smakelijk

MEVROUW Mac Doodle houdt pensiongasten. « Denk er om, Mary », licht zij een nieuw dienstmeisje in, « dat ge nooit het water uit de goudviskom weg doet; daar maken we vissoep van ! »

Juist

Leraar : Het is beter te geven dan te ontvangen !

Pietje : Dat zegt mijn vader ook, meneer.

Leraar : Ja ? Dan is je vader een goed man ! Welk beroep oefent hij uit ?

Pietje : Bokser, meneer.

De dronkaard

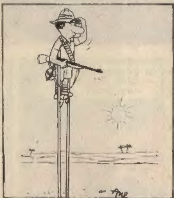
EEN dronkaard stond vóór zijn deur en stak 1 frank in zijn brievenbus. Hij zag naar het huisnummer en zei :

— Verdorie ! Dertig kilogram ? Wat ben ik afgevallen.

De brief

DE student schreef zijn vader om wat centen te krijgen. Aan 't eind van zijn brief schreef hij een postscriptum : « P.S. Liefste vader, ik was warempel zo beschaamd dat ik u die brief geschreven had, dat ik achter de postbode ben gelopen om hem terug te krijgen. »

De vader die zijn pappenheimer kende, schreef terug : « Je moet niet langer beschaamd zijn over die brief want ik heb hem niet ontvangen. »

Geschiedenis zonder woorden.

DE TEST VAN DE WEEK :

BEN JE ONGELOVIG?

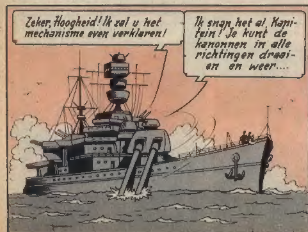
WANNEER men van iemand spreekt die niet lichtgelovig is, dan noemt men hem gauw een ongelovige Thomas, omdat sint Thomas de geschiedenis is ingegaan als het type van de ongelovige, die wil zien alvorens hij iets kan aanvaarden.

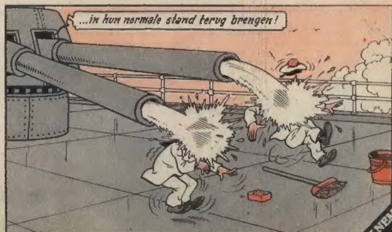
Het is interessant om te weten of jij al dan niet een « ongelovige Thomas » bent. Deze test zal het uitmaken !

1. — **Wanneer een vriend je een onwaarschijnlijk lijkend verhaal vertelt, maar dat niettemin toch zou kunnen gebeuren :**
   a) Schud je dan ongelovig het hoofd ?
   b) Geloof je hem zonder meer ?
2. — **Op de 1e april haalt men allerlei grappen uit :**
   a) Ben je steeds op je hoede, en laat je je nooit beetnemen ?
   b) Word je soms toch beet genomen ?
3. — **Men vertelt je een ongeval :**
   a) Denk je er onmiddellijk aan dat de ooggetuigen van het ongeval alles overdrijven om zichzelf interessant te maken ?
   b) Of geloof je wat men je er van vertelt ?
4. — **Wanneer er gesproken wordt over de Marsbewoners en de vliegende schotels :**
   a) Roep je dan uit « Dat zal ik pas geloven wanneer ik ze zelf zal gezien hebben » ?
   b) Of ben je er van overtuigd dat ze bestaan, aangezien er voortdurend en overal van gesproken wordt ?
5. — **Op de kermis hangen soms aanplakbrieven, waarop allerlei fenomenen worden aangekondigd : de slangmens, een vrouw met twee hoofden, een schaap met vijf poten, enz...**
   a) Wanneer je uit het kermiskraam komt — in de veronderstelling dat je er binnen gegaan bent — blijf je dan overtuigd dat het maar trucage is ?
   b) Of kom je buiten, en vertel je aan ieder die het horen wil dat je waarlijk iets fenomenaals hebt gezien.

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN ALEX

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

DE TIARA VAN ORIBAL

Sirdar, die nagezet wordt door Alex, verschuilt zich...

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Kid Ordinn, die zich doet doorgaan voor de Grote Wakondah, zal over het lot van de gevangenen beslissen. Tot eenieders grote verbazing wordt de sheriff schuldig verklaard...

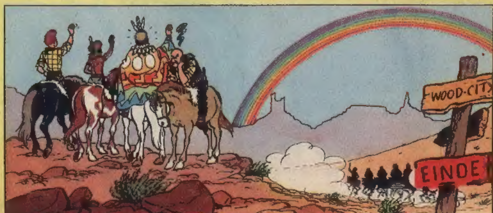

ROMAN VAN H. VERNES — GEILLUSTREERD DOOR HENDRIK GHION

DE GRIJZE DEMON

De Grijze Demon heeft Sam, de lievelingshond van Luc Goodwin, een jonge trapper, gedood. Goodwin volgt het spoor van de moordenaar maar wordt samen met zijn vriend Sak, omsingeld door een bende uitgehongerde wolven. Hij is verplicht de achtervolging te staken en een schuilplaats te zoeken.

GEVECHT ONDER DE STERRENHEMEL

WENS je nog steeds de huid van de Grijze Demon, Grote Luc ?
Goodwin schrok en wierp Sakatasjan, de wolvenjager die de hut binnen kwam, een lange vragende blik toe. Het seizoen van de blizzard was voorbij en de naam van de Grijze Demon riep in de trapper de oude wraaklust wakker.

DE Grijze Demon ? Als ik hem vind, zal ik hem met plezier een kogel door de kop jagen, dat weet je trouwens, Sak.

Over het koperkleurig gelaat van de Indiaan gleed een spottend glimlachje.

— Dan is het hoogtijd dat je weer op jacht gaat, Grote Luc.

— Weer op jacht gaan ? Wat bedoel je daarmee ?

— Wat ik bedoel ? Ik bedoel heel eenvoudig dat de Grijze Demon weer alleen over de vlakte zwerft. Ik heb zijn spoor niet ver van hier gevonden... in de Diamond Hills...

Luc sprong uit z'n zetel en greep Sakatasjan bij de revers van z'n bontvest.

— In de Diamond Hills ?... Zo dicht bij ?... Ben je er wel zeker van, Sak ? Het is mogelijk dat er meer dan een wolf in de buurt zwerft. Je kan je vergissen...

De Indiaan schudde ontkennend het hoofd en antwoordde :

— Neen, ik vergis me niet. Ik zou het spoor van de Grijze Demon uit duizend sporen herkennen.. Hij heeft iets van de hond, hij verbleef lang bij de mensen en dat kan je merken aan z'n spoor en aan de wijze waarop hij loopt. Als ik je zeg, dat de Grijze Demon in de Diamond Hills zwerft, mag je het geloven.

— Waarom heb jij hem dan niet nagezet ? De huid van die « incarnatie van Satan » is de droom van alle trappers...

— Je hebt het gezegd, Grote Luc, de « incarnatie van Satan » ! Ik ben niet gek genoeg om me met hem te meten ! Tot op heden kon niemand hem baas. Waren we twee maanden geleden niet gedwongen voor hem en voor de bende wolven, die hij bijeen had gebracht en aanvoerde, te vluchten ? Gelukkig konden we tijdig de blokhut bereiken anders... anders hadden ze ons met haar en huid verslonden. Neen, ik heb nooit lust gevoeld de flanken van de duivel te kittelen en dat beest is de duivel, dat staat vast !

Goodwin antwoordde niet onmiddellijk. Hij was niet zo bijgelovig als zijn vriend Sak. Hij wist hoe stoutmoedig en hoe geslepen de Grijze Demon was, maar hij wist ook dat deze niet onoverwinnelijk was. Tijdens het seizoen van de blizzard hadden de wolven in benden over de eindeloze prairie gezworven en jacht gemaakt op de kariboe. Het was in die periode onmogelijk geweest z'n vijand te achtervolgen. Het mooi weer was teruggekeerd en dus kon hij op jacht gaan. Misschien zou hij er thans in slagen de dood van Sam, een leidershond zoals er geen tweede te vinden was, te wreken.

— In welk deel van de Diamond Hills heb je de sporen ontdekt, Sak ?

— Ze lopen naar de cañon van de Bijl toe, verklaarde de Indiaan.

De trapper liep naar zijn wapenrek en haakte zijn Winchester van de haak.

— Betoverd of niet, gromde hij, ditmaal ontsnapt de Grijze Demon niet !

DE cañon van de Bijl was een soort reusachtige kloof die als het ware met een gigantische bijl uit de rots gehouwen was. Die cañon leidde echter naar nergens. Wie er in ging, moest er onvermijdelijk langs dezelfde weg weer uit.

De nacht viel reeds als Luc Goodwin bij de cañon kwam. Hij stopte en zette z'n slede dicht bij de rotsmuur. De hemel was klaar en er was geen windje dat zuchtte. Het was nochtans erg koud, een koude die door merg en been drong en een mens ter plaatse kon bevriezen.

Goodwin ging onmiddellijk op zoek naar de sporen ontdekt door Sak en moest niet lang zoeken. Ze stonden klaar en duidelijk in de sneeuw en liepen naar het binnenste van de cañon. De trapper fluisterde :

— De Grijze Demon is er binnen gegaan en er niet weer uitgekomen, want anders moest ik een tweede spoor in tegenovergestelde richting zien staan. Hij heeft op het einde van de kloof wellicht een hut of een hol gevonden. Om op de jacht te gaan moet hij weer langs hier voorbij. De andere kant van de kloof heeft steile wanden en is volkomen onbegankelijk... Ik zal m'n prooi hier opwachten.

Plotseling voelde de trapper pijn aan de linkerwang, lei er de hand op en gaf er zich onmiddellijk rekenschap van dat z'n gelaat begon te bevriezen. Terwijl hij beide wangen duchtig wreef dacht hij :

— Ik moet eerst en vooral vuur maken. Het is bar koud...

Hij keerde naar zijn slede terug en spande z'n honden uit die dadelijk een hol in de sneeuw groeven. Goodwin nam z'n bijl en liep naar het binnenste van de cañon waar hij een

gevelde den had zien liggen. Het zou makkelijk zijn er de takken af te hakken. Het was nacht geworden en in de grijsblauwe hemel fonkelden de sterren met koud, zilveren licht.

Luc was weldra bij de ontwortelde den en begon er met felle slagen de takken af te hakken. De koude beet nijdiger en drong zelfs door de dikke, warme kleren van de trapper.

Af en toe keek de jongeman naar de hemel die veel te klaar was en wenste dat een wolkengordijn de glans van de sterren zou versluieren. Gelukkig dat hij hard moest slagen om wat brandhout te krijgen zodat hij flink in beweging bleef, anders zouden z'n ledematen spoedig bevroren zijn...

Plotseling voelde hij dat iemand hem bespiedde. Hij keerde zich om en zag, op een twintigtal meter van de plaats waar hij stond, een grote hond die in de sneeuw zat en naar hem keek. Een ogenblik dacht Luc inderdaad dat het een grote hond was, dan wist hij dat het geen hond maar een reusachtige wolf met lichte huid was... de Grijze Demon. Het dier bekeek de trapper met zijn blinkende, intelligente ogen, het was net of hij met hem spotte.

LANGZAAM, met afgemeten gebaren lei Goodwin zijn bijl neer, trok z'n hand uit de dikke want die met een leren riempje aan z'n jaskraag bevestigd was en trok z'n revolver uit het leren etui aan z'n gordel. Bij dit laatste gebaar vluchtte de Grijze Demon dieper de cañon in om een vijftig meter verder te blijven staan. Goodwin schoot twee maal doch op die afstand en met een revolver van zwaar kaliber kon hij niet hopen raak te mikken. De kogels deden de sneeuw opvliegen op ongeveer tien meter afstand van de wolf... Deze laatste trok zich nog verder terug. Goodwin vuurde nog eens, maar z'n hand was al stijf en ongevoelig geworden van de koude en weigerde dienst.

Vloekend trok de trapper ook z'n linkerwant uit en greep z'n wapen met de linkerhand vast. Hij liep de wolf achterna, deze keerde zich om en vluchtte nog. Goodwin volgde hem verder en vuurde nog enkele keren, dan was zijn lader leeg en moest hij het opgeven.

Hij wilde z'n revolver opnieuw laden maar de kogels gleden uit z'n stijve, gezwollen vingers. De trapper begreep dat het tijd was tegen de koude te reageren en z'n handen onmiddellijk te beschermen, zo niet liep hij veel gevaar ze te verliezen...

— Ik moet eerst een vuur aanleggen. Grijze Demon is de gevangene van de cañon, hij kan er niet uit. Als ik me goed gewarmd heb, zal het makkelijk zijn hem met m'n karabijn neer te schieten.

Goodwin stak z'n revolver weg en trok z'n wanten opnieuw aan. Hij keerde terug naar de den, verzamelde een hoopje droge dennennaalden en kleine takken, ontblootte z'n handen opnieuw om een luciferdoosje uit de zak van z'n bontjas te halen. Hij opende het doosje en toen hij een lucifer wou nemen, gleed heel de doos uit z'n hand en kantelde z'n inhoud op de sneeuw. Luc Goodwin hurkte neer en trachtte een lucifer tussen duim en wijsvinger te houden. Z'n vingers waren al stijf geworden van de koude en geleken op twee stukjes dood hout, hij slaagde er niet meer in de bewegingen van zijn vingers te coördonneren; het was net of ze hem niet meer toebehoorden.

De jonge trapper huiverde. De vreselijke koude drong steeds dieper, hield hem steeds vaster in haar ijzige greep en verstijfde z'n lichaam dwars door z'n dikke kleren heen. Hij wist dat, indien hij er niet in slaagde een vuur aan te leggen, het met hem gedaan was...

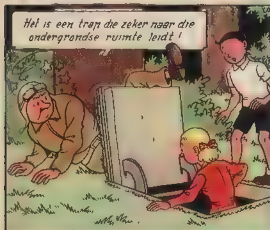
VOLGENDE WEEK :

OOG IN OOG MET DE WITTE DOOD

De GROENE SPLINTER

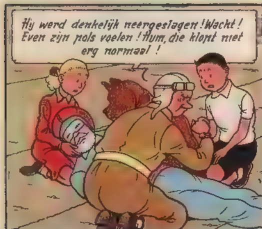
TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

In het geheimzinnig park waar ze zijn terechtgekomen ontdekken onze vrienden heel wat zonderlinge dingen. Plotseling slaat er een valluik open en lot [illegible] niet naar de zin van Lambik

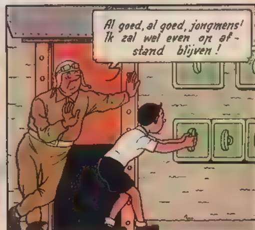

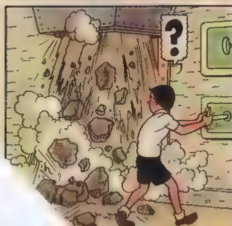

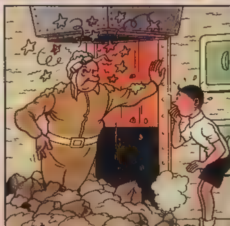

CHLOROPHYL EN MINIMUM

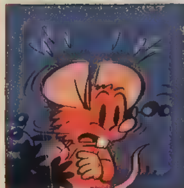
door Raymond Macherot

HET BETOVERD BOS

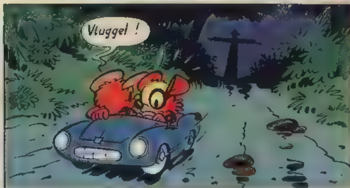

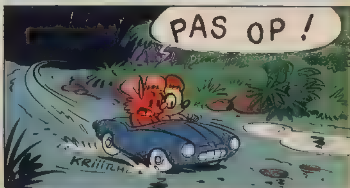

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

WIJ HEBBEN DE BUS GEMIST...

INDIEN wij de Tour 1956 opnieuw konden rijden, wij zouden hem winnen ! Onze renners verdedigden zich goed maar toch kunnen wij onze teleurstelling niet verbergen. Wij hadden de knapste en de sterkste renners, dus hadden wij normaal ook de gele trui moeten in de wacht slepen. Ik herinner mij nog heel goed wat Charlie Gaul me zei na zijn suksesvolle rit Gap-Turijn : « Ik heb gewonnen, dat is waar, maar Stan Ockers is de sterkste ! » Dus, zal je me zeggen, moest Stan in de rangschikking vóór Walkowiak zijn Inderdaad, maar zo eenvoudig is het niet

DE oorzaken van onze nederlaag zijn talrijk. Enkele renners vertrokken als grote favorieten en werden gevreesd, o.m Charlie Gaul, de man van de Ronde van Italie, uitstekend bergklimmer. De Luxemburger was de mussenschrik, de man die men voortdurend moest in het oog houden, die men niet mocht laten weglopen Gewoonlijk winnen de beste bergklimmers de Tour, maar dit jaar niet en hier lag onze eerste vergissing. De verantwoordelijken hebben de weg door de koers te volgen niet goed bestudeerd. De Ronde van Frankrijk was er dit jaar een voor de renners die niet konden klimmen. Ze moesten zelfs niet eens de Tourmalet op. Als Rechter » van de Pyreneeën fungeerde alleen de Aubisque. Men kent de rest. Enkele renners konden voorsprong nemen op de bergkruin, maar eens in de vlakte waren ze weer bij elkaar. De berg had een muis gebaard...

Vermits men Gaul vreesde, bleven de grote renners van de Tour in zijn omgeving Gaul lachte in zijn vuist. Hij wist dat hij de Ronde niet winnen kon en zijn taktiek bestond er toen in, aan het staartje te blijven hangen Jammer genoeg zagen de anderen dit niet in en bleven Gaul gezelschap houden

Toen onze kampioenen dan eindelijk een oogje wierpen op het algemeen klassement, stelden zij tot hun ontzetting vast dat zij naar de vijftigste plaats waren verhuisd en dat renners, die helemaal niet zo snel en niet zo sterk waren als zij, veertig minuten voorsprong hadden. Ockers, Brankart en de anderen hadden de bus gemist..

Het zou echter niet juist zijn de verantwoordelijkheid van onze nederlaag in de schoenen van de Luxemburger te schuiven. Wij hadden nooit aan middelmatige renners de kans mogen geven zich aan het hoofd van het peleton te zetten en bijna in iedere rit

Walkowiak, de drager van de gele trui, rijdt hier naast de Italiaan Fantini

enkele minuten te winnen ! Iedereen wist dat wij twee knappe renners hadden : Ockers en Brankart, maar wij hadden ook Fred Debruyne die wij in reserve hielden voor het geval de twee leiders een inzinking zouden hebben. Reeds na de eerste ritten was het duidelijk dat de nog steeds jonge Ockers (36 jaar) verbazend goed en snel reed, maar dat Brankart niet erg fit was. Toen hadden wij onmiddelijk het geweer van schouder moeten veranderen en Ockers tot leider benoemen, dat was het werk van Sylveer Maes, de technische direkteur. Hij had de renners bij zich moeten roepen om hen deze vraag te stellen : Is er iemand die zich sterker voelt dan Ockers ? Ik ben er van overtuigd dat niemand de handschoen zou hebben opgeraapt ! De Belgen hadden dus werkelijk de sterkste renner, de man die de Ronde had kunnen winnen en men droeg hem karweitjes op...

Ockers moest op de harde bergritten wachten om de wet te spellen, maar op dit ogenblik was het te laat, een ander had zijn plaats ingenomen. Adriaenssens was naar de top van de rangschikking geklommen en mocht de mooie, gele trui aantrekken. Men geloofde echter niet ernstig aan zijn kansen. Tot toppunt van de ramp werd deze jonge, sterke en werkelijke knappe renner ziek. Hij had buikpijn en verloor daardoor acht minuten. Ook hij had de bus verspeeld .

In de Alpen verdedigde Adriaenssens zich als een leeuw en hij zou er in geslaagd zijn z'n achterstand in te lopen, indien Sylveer Maes aan Ockers en Van Genechten het bevel had gegeven de jonge renner op te wachten. Nu moest Adriaenssens alleen tegen de harde wind vechten en toen hij voor de moeilijkste bergbeklimming van de dag stond, nl. de derde col, kon hij niet meer Jammer !

Je ziet, Belgie beschikte over drie mogelijke overwinnaars en wij kregen er geen enkele ! De eer ging naar Walkowiak, een outsider. Hij is 29 jaar, zijn vader is een Pool en zijn moeder Française Tot nog toe hoorde men weinig over hem spreken. Hij heeft knap gereden, hij verdedigde zich hardnekkig en overwon. Wij wensen hem dus van harte geluk !

Jan Adriaenssens

TWINTIG JAAR LATER

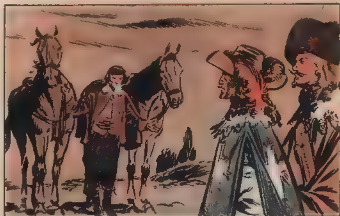

[illegible]

VRIENDEN OF VIJANDEN ?

(67) ATHOS bekeek zijn vrienden d'Artagnan en Porthos diep ontroerd. « Heren, zei hij eindelijk met z'n diepe, mooie stem, de zaak is zeer ernstig. Wij volgen dezelfde weg niet meer, maar wij hebben elkaar de oorlog niet verklaard. Wij moeten elkaar spreken. » — « Ja, zei Aramis, wij moeten elkaar spreken » — « Goed », antwoordden d'Artagnan en Porthos. « Dan zien wij elkaar morgenavond om tien uur op de place Royale te Parijs, zei Athos Kom, Aramis, nu moeten wij weg, wij volgen de hertog » — « En wij, zei d'Artagnan tot Porthos, wij moeten naar de kardinaal om hem te zeggen, dat wij niet slaagden in onze opdracht. » Op dit ogenblik hoorde men de stem van de hertog voor de tweede keer

(68) KAN ik iets doen voor u, heren ? » — « Ja, monseigneur antwoordde de musketier zonder aarzelen, getuig voor ons dat wij gedaan hebben wat wij konden. » — « Wees gerust, dat doe ik met genoegen ! » Een ogenblik later reeds verdween de hertog met zijn getrouwen in de nacht. D'Artagnan en Porthos stonden alleen op de weg. Toen zagen zij plotseling een man aankomen die twee paarden bij de teugel leidde. « Grimaud, riep Porthos, ben jij het ? — « Ja, edele heer, antwoordde de trouwe knecht van Athos, ik heb twee paarden voor u. Mijn meester wilde niet dat u de terugweg te voet zou afleggen. » — « Athos, fluisterde d'Artagnan, jij bent werkelijk een edelman ! »

(69) DE terugweg verliep zonder avonturen. De twee vrienden spraken echter niet en men kan begrijpen waarom. De volgende dag duurde eindeloos lang. Al naar gelang het uur van de afspraak naderde, werd d'Artagnan zenuwachtiger. Tot zijn grote verbazing zag Porthos dat d'Artagnan zijn degen poetste en twee geladen pistolen in zijn gordel stak. « Wat doe je ? Wij trekken toch niet ten strijde ! » — « Je weet nooit ' antwoordde de Gascogner somber Athos en Aramis kozen partij voor de prins zonder ons te verwittigen. Het zijn onze vijanden. » De goedhartige Porthos antwoordde niet, maar hij zuchte alsof zijn hart brak

(70) TERWIJL de musketier en zijn vriend zich gereed maakten voor de afspraak reden Athos en Aramis Parijs binnen Zij hadden zich even opgefrist en zij repten zich om op tijd te komen. « Zouden wij niet afstappen in een herberg om een stadskostuum aan te trekken en onze rapieren en pistolen af te leggen ? » stelde Athos voor. « Neen, zei Aramis, wij hebben ze wellicht nodig. D'Artagnan verwittigde de kardinaal misschien van onze terugkeer naar Parijs. » — « Dat zou een laf verraad wezen ! » antwoordde Athos. « Tussen vijanden heet men dat slechts een list ! » En net als Porthos, deed Athos er het zwijgen aan toe en zuchtte verdrietig

(71) Het sloeg tien uur op de toren, toen de vier vrienden bij de place Royale kwamen. Zij herkenden elkaar reeds van ver. Zij naderden en groetten beleefd. Athos fronste de wenkbrauwen toen hij d'Artagnan's pistolen zag. Porthos van zijn kant was verontwaardigd als hij bemerkte dat Aramis wapens had meegebracht. Voor een bank bleven zij staan D'Artagnan en Porthos zetten er zich op neer, Athos en Aramis bleven rechtop staan « Heren, zei Athos, dat wij hier zijn is een bewijs dat de oude vriendschap nog niet dood is. Wij zullen dus openhartig praten »

(72) Dan begin ik maar vast, zei d'Artagnan. Athos en Aramis jullie waren niet eerlijk met mij. Toen ik jullie een bezoek bracht hebben jullie de kaarten niet op tafel gelegd. Men verbergt zijn ware opinie niet voor zijn vrienden » — « Wij kunnen een geheim goed bewaren, antwoordde Aramis van uit de hoogte en weten opperbest wat wij moeten doen en laten. » D'Artagnan's bloed kookte bijna en hij sprong op. Toen Porthos dit zag sprong hij eveneens overeind. Zo stonden ze dan dreigend tegenover elkaar. Aramis lei de hand op zijn degen Zouden ze werkelijk vechten ? Zouden de vier gezworen vrienden elkaar neerslaan ?

DIT IS DE BLAUWE VOGEL

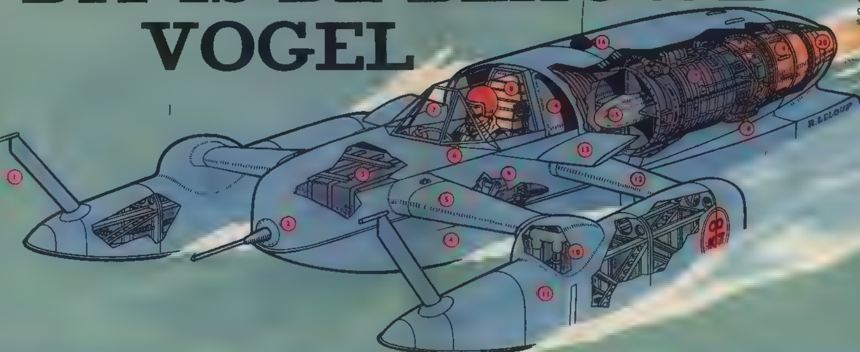
De snelheid van auto's en vliegtuigen werd aardig wat opgevoerd de laatste tien à vijftien jaar en men wou te water niet achter blijven. De snelheid van de motorboten werd bestendig opgevoerd door de verbeteringen aangebracht aan de klassieke motoren en dank zij de straalmotoren

Het was Malcolm Campbell die het eerst een reaktiemotor in zijn boot, « Blue Bird II » (Blauwe Vogel) genaamd, zette.

De voornaamste rivaal van Campbell, zowel te water als te land was John Cobb. Ook hij beproefde een boot met straalmotor. Tijdens een poging om het rekord op zijn naam te brengen vond hij de dood. Het water raakte de oververhitte buizen en dit had een geweldige ontploffing tot gevolg.

Donald Campbell, de zoon van Malcolm, trok de konklusies uit dit tragisch ongeluk en experimenteerde op zijn beurt een kano uitgerust met straalmotor. Hij waagde een proefneming op een groot Amerikaans meer en het scheelde geen haar of ook hij was omgekomen. Een van de vlotters was lek. Gelukkig kon Campbell tijdig stoppen. De vlotter werd hersteld, Campbell waagde het opnieuw en vestigde met zijn « Blue Bird III » het rekord zuivere snelheid op het water : 325,61 km per uur.

De motor van de « Blue Bird III » is een Vickers Metropolitan Beryl. De boot zelf bestaat uit een raketvormig lijf en twee vlotters, welke bij middel van vier armen met het middengedeelte verbonden zijn. In het centraal deel van de boot werden het brandstofreservoir en de stuurkajuit geplaatst.

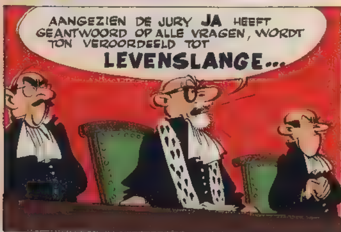
De « Blue Bird III » gelijkt op een spin die op haar poten op het water is geplaatst. Je ziet, men komt steeds weer naar de bron, naar de natuur terug. Het vliegtuig gelijkt op een vogel, de duikboot op een vis, en de vlugste motorboot ter wereld op een insekt.

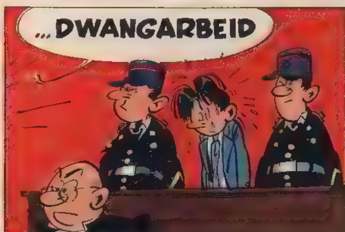
UITLEG BIJ DE CIJFERS

1. Indikatie van de snelheid.
2. Sneldheidsmeter
3. Brandstofreservoin
4 Kiel van het centraal gedeelte.
5. Arm waarmee de bijzonderste vlotter aan het centraal gedeelte verbonden, is
6. Dubbel windscherm in plexiglas
7. Stuurkajuit
8 Een soort leuning voor de piloot die de radio-apparaten bevat
9. Commando's van het roer.
10. Aanhechting van de vlotter.
11. Vlotter
12 Onderste arm van de vlotter.
13 Klep die belet dat het water in de reaktor zou binnen dringen.
14. Luchtinlaat van de turboreaktor.
15. Kegel die de starter insluit.
16. Radioantenne.
17. Turboreaktor Metropolitan Vickers Beryl
18. Injectiepomp
19. Verbrandingskamer.
20. Ontsnappingsbuis.

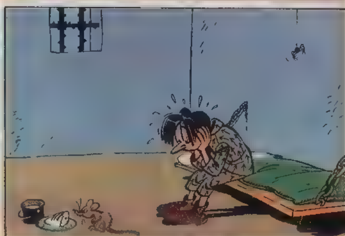
De fratsen van Ton en Tinneke

DOOR Franquin

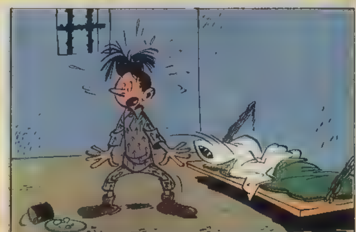

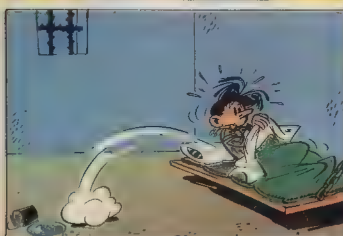

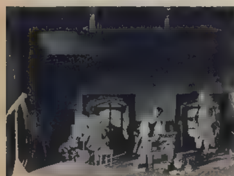

TELEVISIE VOOR DE JEUGD IN ENGELAND

Zoals bij alle T.V.-stations ter wereld, heeft natuurlijk ook de BBC een belangrijke plaats in zijn programma's ingeruimd voor poppenspelen

DE Britse Televisie is in vele opzichten de grootste van Europa. Niet alleen is zij het eerst na de oorlog op grote schaal met regelmatige televisieprogramma's van wal gestoken, maar zij staat op het ogenblik ook het verst, zowel in zake programma's als verspreiding In Engeland zijn er nu reeds meer dan zes miljoen ontvangtoestellen, daar waar er op héél het Europees vasteland nog geen twee miljoen ontvang toestellen zijn..

In Engeland hebben de kinderen ALLE DAGEN EEN VOL UUR SPECIAAL VOOR HEN En dan nog wel twee verschillende programma's ' Inderdaad, de BBC zendt alle dagen van vijf tot zes zijn jeugdprogramma uit, en de ITV (of de Commerciele T.V.) zendt eveneens alle dagen van vijf tot zes een eigen jeugdprogramma uit De kinderen kunnen dus kiezen tussen twee verschillende programma's, en de beide stations wedijveren in kwaliteit en aantrekkelijkheid.

Hierbij brengen wij enkele foto's, die ons werden bezorgd door de BBC-Televisie en de ITV

... van Jezus van Nazareth werd voor de BBC-Jeugdtelevisie bewerkt.

De Britse jeugd is waarlijk verwend : ze krijgt alle dagen practisch twee uur-!

Dit is Dick Jones, de ster van de ITV filmreeks « Buffalo Bill Junior »

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

CARTHAGO, DE MOOIE STAD

AL etend krijgt men honger, zegt men wel eens en er moet waarheid in steken. Een volk trekt ten oorlog om levensruimte te veroveren, en wanneer het die heeft, kijkt het verder en wil nog veel méér. Zo is het altijd geweest en de Romeinen maakten waarachtig geen uitzondering op de regel. Toen zij heel Italië hadden veroverd keken zij met verlangende blikken naar Sicilië. Sicilië was mooi en niet zo sterk verdedigd. De verleiding was te groot om er aan te weerstaan...

1 — KWARTH HADASHT

HET was rond het jaar 800 voor Christus dat de Feniciers (of Puniers) in Noord Afrika, nabij het huidige Tunis en vlak tegenover Sicilië een kolonie stichtten. Zij noemden deze kolonie Kwarth Hadasht, d.w.z. Nieuwe Stad. De Romeinen maakten er Carthago van. Het duurde niet lang of Carthago was de grootste en de rijkste stad van de wereld, haar oorlogsschepen beheersten de Middellandse Zee en op haar beurt stichtte zij kolonies aan de oevers van de Middellandse Zee. De helft van Sicilië hoorde Carthago toe.

2 — GOUD

DE inwoners van Carthago hadden de goudkoorts te pakken. Alleen goud scheen te tellen. Er heerste jaloersheid en strijd. De twee opperste rechters konden niet goed met elkaar overweg en ook de Raad van de Dertig, de Honderd, de Vierhonderd waren het niet altijd met elkaar eens. Twee grote families dongen naar de macht : de familie Hannon, aristokraten, en de familie Barca, demokraten.

3 — NAAR SICILIE

DE straat van Messina is helemaal niet breed en het eiland Sicilië toch zo mooi in de ogen van de Romeinen. Op dat mooi eiland hadden de inwoners nog al eens ruzie met elkaar en sommigen van hen zeiden tot de Romeinen : « Jullie zijn onze broeders, kom naar hier ! » en de Romeinen kwamen. Zij bezetten Messina en dat was het begin van het duel : Rome-Carthago, het begin van de Punische oorlogen, die honderdtwintig jaar duurden.

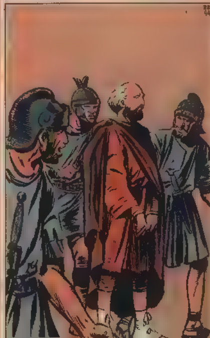

4 — DE EERSTE OVERWINNING

CARTHAGO was machtig op zee en Rome had geen oorlogsvloot. Zij moest er dus in allerijl een improviseren. De kunst bestond er in het vijandelijk schip te harpoeneren of te rammen en de bemanning er van te overrompelen. Consul Duilius werd de éérste admiraal van de Romeinse geschiedenis. Dat was in 260 en de consul deed zijn werk goed, want hij versloeg de vloot van Carthago.

5. — REGULUS

VOL geestdrift zetten de Romeinen voet aan wal in Afrika en marsjeerden naar Carthago. Zij werden verslagen. De Romeinse consul Regulus werd gevangen genomen en voor de Senaat van Carthago geleid. « Keer naar Rome terug, zei men tot hem, en tracht voor ons een goed verdrag af te sluiten. Indien je daar in niet slaagt zul je een ijselijke dood sterven. Zweer ons van terug te komen. » Regulus zwoer. Hij kwam naar Rome en zei tot de Romeinen : « Sluit geen vrede ! » Ondanks de tranen van zijn familie keerde hij naar Carthago terug en vond er de dood. De Romeinen trokken aan het langste eindje en Carthago stond zijn bezittingen op Sicilië af.

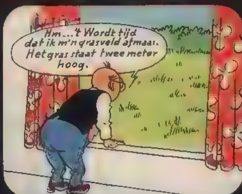

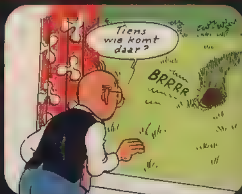
Onze tekenfilm voor alle jongens van

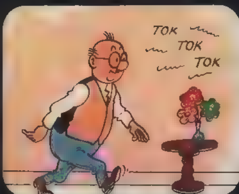
MEESTER MUS tuinier

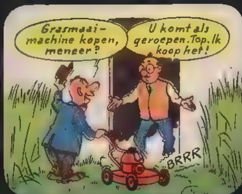
door

BOB DE MOOR

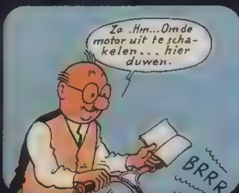

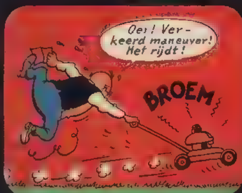

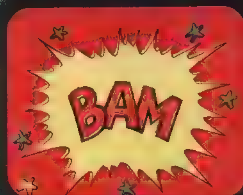

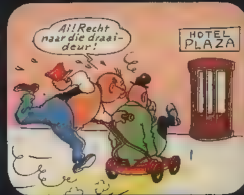

BRRRR

Dat is geen grasmaaimachine, het is een bulldozer!

TAXI!

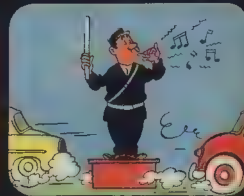

BAM

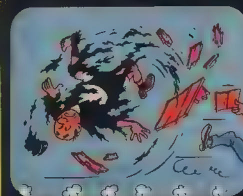

"Zeer stevige konstruktie. Weerstaat aan stoten, breekt takken, verbrijzelt stenen..."
Hm... Hotel Plaza...

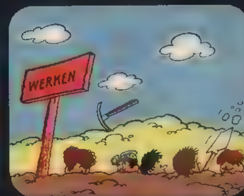

Ai! Recht naar die draaideur!
HOTEL PLAZA

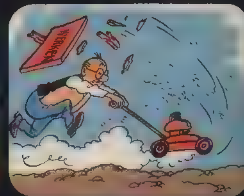

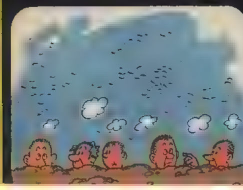

Arthur! Men ontvoert mij! Politie!

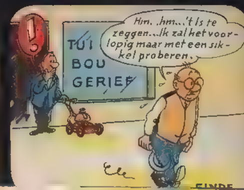

WERKEN

WERKEN

Oef! Eindelijk valt dat helsetuig stil. De brandstof is helemaal opgebruikt!
Ha! U is beslist erg tevreden over de machine?

TUI
BOU
GERIEF
Hm.. hm...'t Is te zeggen...Ik zal het voorlopig maar met een sikkel proberen.
!

DE REDDINGSBOOT DIE NIET KAN VERGAAN

DE Skandinaviërs bewijzen ons voortdurend met nieuwe exploten dat zij hun voorvaderen, de Vikings, op zee nog altijd waardig gebleven zijn. Een ingenieur, met name Claus Sorensen, heeft daarvan een nieuw bewijs geleverd : hij heeft een reddingssloep gebouwd van een gans nieuw type, die naar het schijnt geroepen is om alle opvattingen in zake reddingsschepen te doen herzien. De reddingsloepen van de grote scheepvaartlijnen schijnen wel speciaal gebouwd en voorzien voor hun dienst, maar zij verschillen zeer weinig van wat de reddingssloepen reeds waren voor honderd jaar.

De reddingssloep van Claus Sorensen die hij « Dana Rescuer » (rescuer betekent « redder ») heeft gedoopt, is in tegenstelling met bijna alle redingssloepen gebouwd naar ultra-moderne opvattingen. Het is in feite een amfibieboot, die in hevige zee kan rollen en zwalpen, maar die toch

[illegible] « Dana Rescuer » vaart uit de haven van Esbjerg voor zijn reis rond de wereld

steeds naar zijn oorspronkelijke positie terugkeert en niet kan vergaan, d.w.z. dat deze boot terzelfder tijd een boot is, en een boei ! De piloot van de boot maakt deel uit van zijn schip door zijn zetel waarin hij zit zoals in een cockpit van een vliegtuig. Een plastiek scherm omhult hem langs alle zijden en doet hem gelijken op een piloot van een reaktievliegtuig. De schroef en het stuur van de boot worden door een speciale pantsering beschermd. In de boot wordt de lucht regelmatig verfrist en gezuiverd en al de boordinstrumenten (navigatie, radio, radar, ens...) zijn gebouwd volgens de jongste wetenschappelijke ontdekkingen. Op onze foto zie je de « Dana Rescuer » de haven van Esbjerg uitvaren om een reis rond de wereld te ondernemen.

EEN TURBINE IN

IEDEREEN weet, dat in de luchtvaart sinds enkele jaren de viertaktmotor bijna helemaal werd verdrongen door de turbine. De meeste moderne vliegtuigen zijn uitgerust met een turboreaktor of een turbopropulsor. In hun laboratoria werken de voornaamste automobielconstructeurs van de wereld aan de aanpassing van deze drijfkracht op de auto's. Enkele prototypen werden reeds verwezenlijkt door General Motors, Ford, Fiat, Rover, Austin en enkele anderen nog.

Nu hebben ook de Franse Renault-fabrieken een experimentele wagen die « Staartster » (Etoile filante) werd gedoopt en gedreven wordt door een turboreaktor. Deze wagen zal niet in de handel worden gebracht want het is een rijdend laboratorium, waarmee men in de loop van de volgende jaren op een praktische wijze opzoekingen zal kunnen doen op het gebied van de aanpassing van gasturbines bij het normaal baanvervoer.

De reaktiemotor opent nieuwe horizonten. Inderdaad, de gasturbinereaktor bezit talrijke voordelen : men kan er veel meer kracht uithalen, hij heeft geen waterverkoeling nodig, de versnellingen zijn overtollig geworden of kunnen tot een minimum worden herleid, de brandstof, die deze motor nodig heeft, is niet zo geraffineerd als deze welke de auto's nu gebruiken, en de kerozene kost ook veel minder. En ten slotte is deze motor veel minder dan de huidige motoren onderhevig aan slijtage en veroorzaakt geen schokken.

De technIekers van de Plymouthfabrieken stonden zelf verbaasd toen ze de resultaten mochten vaststellen van een turbinemotor die ze hadden ingebouwd in een gewone Plymouth seriewagen.

Maar — en er is altijd zo'n « maar » bij – de grondstoffen die de hoge temperatuur van deze nieuwe motor moeten verdragen kosten nog zeer duur en het verbruik is nog te hoog. Ook moet het industrieel fabricatieapparaat veranderd worden, en dat veronderstelt ook fabelachtige investeringen. Ten slotte blijven er nog talrijke technische problemen die moeten opgelost

EEN ROEMRIJKE VERJAARDAG

DERTIG jaar geleden landde Amundsen en vijftien leden van zijn bemanning met het luchtschip « Norge » te Teller in Alaska en volbracht aldus voor de eerste maal de luchtverbinding Spitzberg-Alaska (3 200 km in 46 uur). De Russen hebben aangekondigd dat zij ter gelegenheid van deze roemrijke verjaardag tijdens het Geofysisch Jaar een honderdtal wetenschappelijke stations zullen oprichten in hun Noordpool sektor. Zij hebben reeds een nieuw dorp, dat zij « Noordpool nummer 6 » hebben gedoopt, gebouwd in de onmiddellijke omgeving van de Pool en een hele reeks Britse specialisten inzake de studie de zonnestralen, werden door de Russen uitgenodigd om er deze zomer door te brengen.

Nu iedereen de heldhaftige Amundsen herdenkt, mogen wij de gelegenheid niet laten voorbij gaan ook de roemrijke tochten van kapitein Scott, de pionier van de Zuidpool, in herinnering te brengen. Deze kapitein bereikte op 18 januari 1912 de Zuidpool, enkele weken na de grote Noor. Jammer genoeg overleed kapitein Scott op de terugweg met zijn kameraden. Het dagboek dat kapitein Scott tijdens zijn moeizame tocht schreef is een zeer boeiend en ontroerend dokument.

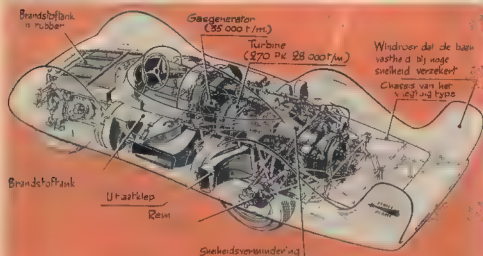

EEN PLASTIEKSTER

worden, lawaai, gasisolatie enz. Verschillende constructeurs zijn niettemin van oordeel dat binnen de tien jaar al deze moeilijkheden zullen overwonnen zijn.

« De Staartster » valt niet alleen op door zijn motor, maar deze wagen is ook een synthese van verschillende nieuwigheden in allerlei domeinen. De turbine is elastisch verbonden aan het chassis met rubberbuffers. Het chassis werd gebouwd met lichte stalen buizen en doet aan een vliegtuigromp denken. De suspensie, die tamelijk ingewikkeld is, verzekert terzelfdertijd soepelheid en stabiliteit. Deze stabiliteit wordt verbeterd door een dubbel windroer dat achter op de plastiekcarrosserie van de wagen gebouwd werd. De carrosserie is licht, sterk, zeer dynamisch en werd bestudeerd in een reusachtige windtunnel om de minst mogelijke weerstand te bieden aan de lucht.

« De Staartster » is een zeer lage wagen. De totale hoogte van op het hoogste punt van het windscherm tot aan de grond is slechts 99 cm. Zijn werkelijk mogelijke maximum snelheden zullen niet vlug bekend gemaakt worden, maar toeschouwers hebben toch reeds gezien dat een snelheidswijzer tot 350 km per uur voorzien.

TUT... tut... TUT...

EEN ongelukkige chauffeur krijgt op reis benzinepech met zijn 2 P.K. Citroën. Er blijft hem niets anders meer over dan geduldig te wachten tot een goedhartig chauffeur hem een handje zal komen toesteken. Onze pechvogel wacht een uur, twee uren.. Niemand schijnt er zin in te hebben voor Barmhartige Samaritaan te spelen. Bij het vallen van de nacht stopt een Jaguarsportwagen met knarsende remmen.

— Wel, pech gehad ? vraagt de chauffeur van de Jaguar.

— Ja, geen benzine meer !... Zou je mij niet kunnen op sleeptouw nemen tot het volgend benzinepompstation ?

— Ja, zeker !

— Dank je, mijnheer. Maar mag ik je vragen niet meer dan 80 per uur te rijden ? Wanneer je rapper rijdt, zal ik toeteren.

Weldra hebben de mannen een kabel vast gemaakt tussen de Jaguar en de 2 P.K., en meteen zetten ze zich op weg. Plotseling wordt de Jaguar voorbij gestoken door een triomfantelijk toeterende Ferrari en de chauffeur van de Jaguar slaat er rood van uit ! Hij versnelt en blijft achter de Ferrari hangen, die aan 170 per uur over de baan zoeft. De man van de Jaguar heeft natuurlijk het 2 P.K. wagentje totaal vergeten, dat hopeloos heeft geklaksonneerd maar daarna is gaan zwijgen. De drie wagens rijden in razende snelheid voorbij een pompstation. De baas van het station staat zó verbluft, dat hij naar de telefoon grijpt om zijn kollega te verwittigen, die een tiental kilometer verder ook een benzine pompstation uitbaat.

— Hallo ! Hallo ! Ik heb hier een reuze wedstrijd gezien ! Er reden hier drie wagens voorbij: een Ferrari, een Jaguar en een 2 P.K. Citroën. Ja, ja, een 2 P.K. Citroën . Bel me eens op, wanneer ze voorbij je deur gestoven zijn ! Dank je.

Drie minuten later wordt de tankman opgebeld en verneemt dat de drie auto's in dezelfde volgorde voorbij gereden zijn.

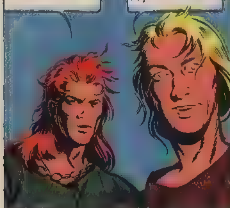
— Maar, verzekerde de tweede tankman, de 2 P.K. reed op amper drie meter achter de Jaguar en klaksonneerde om vrije doorgang te krijgen.

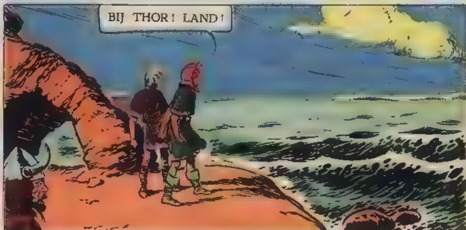

Harald de

Harald en zijn vrienden komen in een storm terecht en stranden op een verlaten eilandje

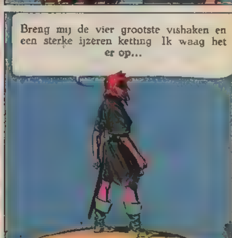

Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

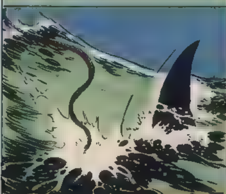

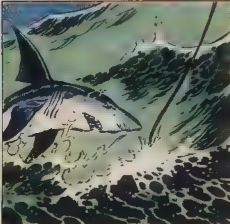

DE KLEINE JAGER EN DE PAN

VOOR dag en dauw had de tovenaar zich teruggetrokken in de kleine hut met de fetisjen om de geesten te ondervragen. Toen hij eindelijk buiten kwam kon men de vreugde en de tevredenheid van z'n half rood en half blauw geschilderd gelaat aflezen. Hij schudde met een rammelaar. Al de inwoners van het dorp kwamen naar buiten gelopen en schaarden zich rond de grote tovenaar. Zij waren zeer benieuwd te weten wat hij te melden had.

DE geesten zijn gunstig gestemd voor de jacht op stekelvarkens. Indien wij vandaag op jacht gaan, zal heel de stam morgen duim en vingeren aflikken aan het lekkere vlees!

Dit bericht werd onthaald op luid gejubel. Vooral de kinderen waren erg blij. Gewoonlijk mochten zij niet mee op jacht. Het gebeurde echter wel eens dat ze mochten toekijken of als drijvers gebruikt werden bij een klopjacht. De jacht op leeuwen of buffels is zeer gevaarlijk en wordt overgelaten aan krachtige, dappere jagers. Wanneer men echter stekelvarkens wou vangen, mochten de kinderen hun hart ophalen.

De stekelvarkens zijn inderdaad meestal te zoeken in grotten en kinderen kunnen zich het makkelijkst door de nauwe ingangen wringen en overal doorkomen.

N'Golo-Na, een kleine jongen die ook tot de stam van de Balebelees behoorde, en dus net als al zijn familieleden en vrienden verlekkerd was op het vlees van de stekelvarkens, jubelde luid. Hij hield van de jacht. Alles wel beschouwd was het stekelvarken niet zo vreedzaam en makkelijk te overwinnen. Wanneer het stekelvarken zich bedreigd voelt, schudt het de stekels van zijn staart weg. Deze zijn scherp als pijlen, dringen diep in het vlees en veroorzaken smartelijke wonden. Bovendien wist N'Golo-Na dat men de panter op zijn weg kan ontmoeten. De panter immers is belust op het malse vlees van de stekelvarkens en waagt zich dikwijls in de grotten. Dit soepele roofdier kan zijn gespierd lichaam smal genoeg maken om door de vele, enge gangen te lopen. Het verrast dan het stekelvarken en doodt het met een slag van zijn machtige klauw.

N'Golo-Na droomde er van een panter te ontmoeten en te doden. Heel de stam zou hem dan vieren als een held. De knaap voelde zijn hart zwellen van fierheid als hij daaraan dacht...

Vlak voor het vertrek van de jagers offerde Ho-Fing, de tovenaar, spijs en drank aan Longo, een fetisj versierd met de stekels van het stekelvarken. Dan vertrok heel de groep met de kinderen aan het hoofd, die sprongen en krijgshaftig met hun wapens zwaaiden. Ze marsjeerden vele uren en bereikten de rotsen. In de hoge, steile rotswanden waren er hier en daar openingen die naar geheimzinnige, donkere grotten leidden. Het was daar dat de stekelvarkens met het mals en smakelijk vlees zich schuil hielden.

N'GOLO-NA en zijn vrienden kregen ieder 'n laaiende fakkel en de opdracht een van de grotten te exploreren. In het begin bleven ze allen samen.

Naar gelang ze echter dieper doordrongen, was dit moeilijker want de brede gang splitste zich in verschillende armen, die onderling een echte doolhof vormden. Met drie vrienden liep N'Golo-Na door een lange, enge gang die diep in de rots drong. Ze hadden werkelijk veel geluk want ze slaagden er in een hele bende stekelvarkens te doden. Op het ogenblik dat zij wilden omkeren, hoorden ze plotseling vlakbij een woedend gebrul.

— Een panter! riep een van de knapen.

De drie vrienden vluchtten hals over kop. N'Golo-Na verroerde niet. Hij kreeg immers wat hij zo vurig gewenst had. Hij kon nu de strijd aanbinden met de gevaarlijke panter. Hij klemde zijn korte lans vast in de ene en de fakkel in de andere hand en sloop zo geruisloos in de richting van waar het gebrul klonk. Op enkele meter voor hem stond de panter gereed voor de sprong. N'Golo-Na beefde toch even van schrik, toen stak hij zijn lans vooruit en was gereed voor het gevecht. De panter, zeer waarschijnlijk verblind door het licht van de toorts, knipperde met de ogen en week achteruit. Bliksemsnel keerde hij zich om en verdween in de diepte van de grot...

Woedend, omdat zijn vijand de strijd ontweek, zette N'Golo-Na hem na. Na enkele minuten moest hij het echter opgeven, want de snelle en lenige panter was sedert lang verdwenen. De knaap bleef staan.

— Ik moet wel een zeer gevaarlijke jager zijn om een panter op de vlucht te jagen! mompelde hij.

Die vaststelling maakte hem zielsgelukkig en hij wou teruggaan

TER

VERHAAL
DOOR HENRI VERNES
GEILLUSTREERD
DOOR DINO ATTANASIO

om zijn makkers te vervoegen. Toen merkte hij dat hij verdwaald was. Hij riep om hulp, hij gilde, maar alleen de echo van zijn eigen stem antwoordde hem.

N'Golo-Na was ontmoedigd. Hij werd bang en dat is begrijpelijk. Hij zag zich reeds verdoemd om uren en uren door die doolhof van gangen te dwalen tot hij uitgeput van honger en dorst zou neervallen. Dan herinnerde hij zich de stekelvarkens die hij had gedood en aan zijn gordel had vastgemaakt nadat hij, vanzelfsprekend, eerst de stekels had uitgerukt. Van honger zou hij dus niet zo vlug sterven. Langs de muren druppelde het water neer dat hier en daar plassen vormde. Dat was genoeg om zijn dorst te lessen.

En een krijger die een panter op de vlucht kan drijven mag trouwens de oren niet zo vlug laten hangen. De jonge Balebelee schepte weer moed en ging op zoek naar een uitgang. Urenlang marsjeerde N'Golo-Na op goed geluk af, nu eens was hij ontmoedigd, de wanhoop nabij, dan hoopte hij weer op redding. Hij vroeg zich met onrust af wat er van hem zou geworden indien zijn fakkel uitdoofde. Hij zou zijn weg dan tastend moeten zoeken en dat zou nog veel moeilijker zijn. Hij zou ronddwalen tot hij van uitputting op de grond zou neerzinken en daar in de duisternis de dood zou vinden...

DE vrees van N'Golo-Na werd werkelijkheid. Nog eenmaal laaide de toorts op, dan doofde ze uit omdat ze helemaal opgebrand was. Tot grote verbazing van de knaap was het daarna niet volledig duister. Een vage schemering verlichtte de gang. Ergens moest dus een opening zijn waarlangs het daglicht in de grot viel. Ware zijn fakkel niet uitgedoofd, zou N'Golo-Na deze zwakke lichtschijn nooit ontdekt hebben en hopeloos zou hij hebben rondgedwaald door de duistere gangen. De jongen wierp zijn lans weg en zocht de opening, waarlangs het licht binnen viel. Hij vond ze spoedig en trachtte ze te vergroten. Hij moest daarvoor blokken optillen die groter waren dan hijzelf, hij deed het al bloedden zijn handen en deden al zijn spieren er pijn van. Eindelijk was de opening zo groot dat hij er zich doorwringen kon. Hij stond weer buiten en ademde de frisse lucht met volle teugen in.

Een kwartier later reeds was hij terug bij zijn stambroeders, die nog aan de voet van de rotsen stonden. Iedereen was verrast en blij hem weer te zien. Zijn drie vrienden hadden immers verteld dat hij door een panter was opgegeten. Ze feliciteerden hem hartelijk omdat hij zich zo moedig had gedragen. Hij was immers niet gevlucht voor het grote en sterke roofdier!

N'Golo-Na moest heel zijn avontuur vertellen en toen kreeg hij van zijn stambroeders een bijnaam. Het was niet « de - man - die - de - panter - doodde » zoals hij had gedroomd, maar wel « de - man - die - door - de - panter - werd - gegeten » ! Iedereen vond die naam erg grappig en N'Golo-Na zelf ook.

DE AVONTUR

DE MEESTER

Aan boord van de raket die hem op de kunstmatige satelliet zal brengen, misschien

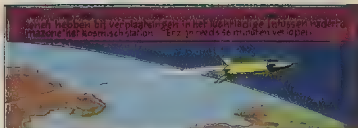

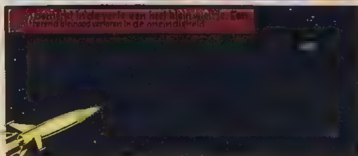

... VAN DAN COOPER
... VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

... verneemt Dan dat hij aldaar een plantenkundige zal aantreffen Is dat ... Sanders ?

De reaktoren werden stilgelegd en de "*Amazone*" heeft haar doel bereikt... De leden van de bemanning en de monteurs hebben hun speciale pakken aangetrokken.

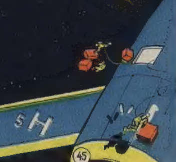

Een fascinerend tafereel speelt zich af voor zijn ogen... Langzaam op zijn as draaiend, zweeft een reusachtig wiel in de ruimte:

DE KUNSTMATIGE SATELLIET

Niet ver van daar hangt de ravitailleringsraket eveneens in het luchtledige, en rond het station bewegen de luchttaxis zich geluidloos in allerlei richtingen...

400 JAAR STOUTMOEDIGHEID

SINDS vierhonderd jaar zijn de Traberts van vader op zoon koorddansers. Het is een roeping en een familietraditie in dit Duits gezin dat heel Europa rondreist en overal evenveel sukses oogst, omdat men zo'n durf alle dagen niet ziet. Onlangs waren de Traberts te Parijs en vertoonden daar in de vier hoeken van de stad hun kunsten tot groot vermaak en bewondering van de Parijzenaars. De jongste Trabert, Harry, is amper vijf jaar oud en hij rijdt reeds op 36 meter boven de grond over een koord. Sonia, een van de meisjes, klimt op een mast van 72 meter hoog en kan zich in evenwicht stellen op haar hoofd of op een been op de lichtjes wiegende mast.

HOE LAAT IS HET ?

HET groot uurwerk op de kerktoren van de gemeente Tramm in Schleswig-Holstein (Duitsland) moest vernieuwd worden want de dorpelingen konden niet meer zien hoe laat het was. Of ze dit nu zullen kunnen, blijft een vraagteken, want toen het uurwerk helemaal in orde was en de stellingen afgebroken waren, stelde men vast dat de arbeiders zich vergist hadden en IV en VI hadden verwisseld, en dat zij in plaats van een VII een IIV hadden aangebracht.

DE POS

EEN LOKOMOTIEF ALS GESCHENK

SPANJE heeft één vrouwelijke machinist, nl. de 52-jarige Elisa Contiz. Op de dag dat zij 500.000 km achter de rug had, kreeg zij van haar mannelijke kollega's als geschenk een lokomotief. Die lokomotief was echter een cake met rozijnen, die 75 kg woog. Of er van deze lokomotief gesmuld werd !

JAPANSE ZWEMMETODE

ADEMHALEN met ver open mond en dan met kop en lijf in het water verdwijnen, is de jongste taktiek voor het snelle borstzwemmen. Het is een Japanse metode. De beste Japanse kampioenen hebben met deze metode rekordcijfers gehaald. Wanneer de kampioenen van Melbourne allemaal deze metode zullen toepassen, dan zal het beeld van de wedstrijd in het borstzwemmen veranderen. Men zal inderdaad niets anders zien dan mensen onder water, die nu en dan de kop een keer boven steken.

SLIM !

IN Oostenrijk, tussen Graz en Bruck, staat er een wit verkeersbordje met volgende tekst : « Wanneer dit bordje onder water staat is de straat niet meer berijdbaar ! »

NIEUWS IN

● Een statistiek bewijst dat de Amerikaanse studenten niet houden van wiskunde. Maar wanneer deze studenten eens in het volle leven staan, dan zullen ze wel van mening veranderen !

● Een ultra snelle trein met één enkele rij wielen (monorail) zal weldra in gebruik gesteld worden tussen Keulen en de Keulse voorstad Opladen, over een afstand van 18 km.

● Een maatschappij van

ANTWOORD OP DE TEST : BEN JE ONGELOVIG ?

JIJ laat je niet makkelijk bij de neus nemen, mijnheer A, en je hebt gelijk. Je moet niettemin oppassen de woorden van anderen niet openlijk in twijfel te trekken, want ze kunnen te goeder trouw zijn. Geloof wat je wil, maar kwets niemand door wat hij je vertelt te verslijten voor « onnozele verhaaltjes ».

En jij, mijnheer B, jij bent altijd bereid om het even wat te geloven, zonder ook maar even na te denken. Het is heel lief van je aan niemands woord te twijfelen, maar dat is onvoorzichtig.

Het verhaal van verschillende getuigen van eenzelfde gebeurtenis is zelden eensluidend, men mag daarom niet zeggen dat deze getuigen liegen. Wanneer je een tikje achterdocht hebt, tracht dan om de waarheid te ontdekken.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

HET KORT

Baltimore (U.S.A.) brengt een nieuwe draagbare atoomcentrale in omloop, die gedurende achttien maanden elektriciteit kan leveren aan een stad van 10.000 inwoners zonder te moeten herladen worden.

● Een elektrische, medische termometer is een van de nieuwste Japanse uitvindingen. Een eenvoudig kontakt van een elektrode met de huid laat toe onmiddellijk de temperatuur van het lichaam af te lezen.

4.000 BIJBELS PER DAG

TE Stuttgart (Duitsland) is er een drukkerij die niet is zoals de andere. Men drukt er inderdaad niets anders dan bijbels. Dagelijks verlaten 4.000 bijbels de persen en de bindmachines, en worden naar alle delen van de wereld gestuurd. Deze drukkerij zorgt niet alleen voor het drukken, maar ook voor de vertaling van de bijbel in alle wereldtalen en in talrijke Afrikaanse dialekten. Onlangs kwam men na twintig jaar ingespannen arbeid klaar met de vertaling van de bijbel uit het Hebreeuws in de Balitaal, het meest gesproken dialekt van Kameroen in Afrika. Uit deze Stuttgartse drukkerij kwam ook een bijbel in Brailleschrift. Men begon met dit werk in 1766 en het duurde dertig jaar voor dat heel deze bijbel voor blinden klaar was. Hij vult een grote kist. Sindsdien zijn er ongeveer 50.000 exemplaren in Brailleschrift van de pers.

HOOGTEREKORD VOOR WINTERKONINKJES

NOOIT vloog een winterkoninkje zó hoog, maar eerlijkheidshalve moeten wij er aan toe voegen dat dit winterkoninkje geholpen werd door een andere, een stalen vogel. Niemand weet hoe dat winterkoninkje daar geraakte, maar het werd ontdekt in een vliegtuig van de S.A.S. dat landde op het vliegveld van Kastrup te Kopenhagen. Het winterkoninkje had de reis Italië-Denemarken gevlogen op een hoogte van 6.000 meter. De vriendelijke Denen brachten het winterkoninkje met een ander vliegtuig naar Ita-

EEN MODERN KAPPERSSALON

TE Zaandam in Holland heeft een kapper drie lichten aan zijn deur geplaatst. Rood licht betekent : kom niet binnen, wip hebben de handen vol. Geel licht wil zeggen dat er een kans bestaat vlug bediend te worden en groen licht : kom dadelijk, je stoel staat al klaar.

KOMEN DE DOKTERS IN DE HEMEL !

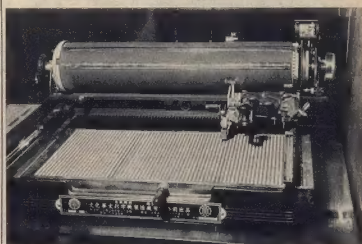
TIJDENS een partijtje zei een dame tot Mark Twain :

— Mijn man is dokter. Ik vind dat de geneesheren werkelijk de vrienden zijn van de mens, en dat zij beslist in de hemel zullen komen.

De schrijver knikte en zei droogweg :

— Natuurlijk ! En zo ze ook niet allemaal door de grote poort naar binnen kunnen, zullen ze er wel geraken langs het deurtje voor de leveranciers...

EEN SCHRIJFMACHINE MET 2252 LETTERS

EEN van de veel bewonderde voorwerpen van het Chinees Paviljoen op de Jaarbeurs van Parijs was een schrijfmachine met 2.252 Chinese lettertekens. Om een Europese daktylo nachtmerries te bezorgen. Men begrijpt waarom de Chinezen er zich op toeleggen hun alfabet te vereenvoudigen.

EEN KOE KAN OOK INVALIED ZIJN

OP het eiland Jersey overkwam een koe een ongeluk. Ze verloor daarbij een poot. Het was een goede melkkoe met een eerbiedwaardige stamboom en de boer kon het niet over zijn hart krijgen het dier te laten afmaken.

Hij vroeg dan ook aan de bijgeroepen veearts of hij misschien geen kunstpoot kon maken voor de koe, en dat deed de veearts werkelijk. Moest je soms op het eiland Jersey komen, kijk dan of je in een van die uitgestrekte groene weiden geen koe ziet lopen met een poot in aluminium.

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 8, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. —
Publiciteit : **PUBLI-ART**
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.
Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.
HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IX.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

		Buitenland	
	België	*Belgisch Kongo*	*Canada*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deveu. 16-8-56

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Mortimer en Ikaros moeten door een woud van vleesetende monsterachtige planten trekken. Beiden kwamen bijna om...

